

Beslutningsforslag nr. B 66. Fremsat den 14. januar 1986 af Svend Auken (S), Ritt Bjerregaard (S), Ole Vagn Christensen (S), Anker Jørgensen (S), Søren B. Jørgensen (S), Ivar Nørgaard (S) og Kaj Poulsen (S)

Forslag til folketingsbeslutning om medejendomsret og medbestemmelse

(Indførelse af overskudsdeling)

Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag i folketingsåret 1985-86 om indførelse af overskudsdeling efter følgende retningslinjer:

1. Formålet med overskudsdelingen er at give lønmodtagerne en fælles medejendomsret til værditilvæksten i virksomhederne og dermed også en virkelig ret til medbestemmelse.

Med virkning fra 1. januar 1987 gennemføres lønmodtagernes medejendomsret på grundlag af en andel af virksomhedernes regnskabsmæssige overskud.

Ordningen omfatter alle virksomheder uanset ejerform og størrelse.

De offentligt ansattes andele udredes af staten og beregnes som gennemsnittet af overskudsandelen pr. ansat i den private sektor. Samtidig styrkes de offentligt ansattes ret til og mulighed for medbestemmelse på deres arbejdsplads.

2. I virksomheder med 10 eller flere ansatte bliver lønmodtagernes overskudsandel stående som en selvejende *virksomhedsfond*, hvis de ansatte og virksomhedens ejere kan blive enige om vilkårene herfor.

Virksomhedsfonden ledes af en bestyrelse valgt af og blandt de ansatte. Fondens formål er at medvirke til investeringer, udvikling og udbygning af virksomheden og samtidig sikre de ansatte et økonomisk grundlag for større medbestemmelse.

I virksomheder med under 10 ansatte kan lønmodtagernes andele, hvis der er enighed herom, også blive stående på særlige vilkår og med tilsvarende formål som i større virksomheder.

3. Overskudsandele, som ikke kan blive stående i virksomheden, indbetales til en fond oprettet i hvert amt. De offentligt ansattes andele fordeles mellem amtsfonde.

Amtsfonden ledes af en bestyrelse bestående af repræsentanter for lønmodtagerorganisationerne i amtet samt af medlemmer udpeget af amtskommunen og kommunerne i amtet og af det lokale erhvervsliv. Lønmodtagerrepræsentanterne udgør et flertal i bestyrelsen.

Formålet er at styrke medbestemmelsen for lønmodtagerne i virksomhederne og at styrke beskæftigelses- og erhvervsudviklingen i amtet, herunder fremme investeringer, produktudvikling og -fornyelse, forskning og uddannelse i virksomhederne samt støtte etableringen af nye virksomheder.

4. Til varetagelse af fællesopgaver for virksomheds- og amtsfonde og den gensidige sikring af lønmodtagernes medejendomsret oprettes et *landsråd* med repræsentanter for lønmodtagerorganisationerne, Nationalbanken, staten og enkeltpersoner med særlig økonomisk og erhvervmæssig sagkundskab. Lønmodtagerrepræsentanterne udgør et flertal i landsrådet.

Landsrådet har til opgave at formidle investeringer, som berører flere amter, samt at yde den nødvendige service og rådgivning til lønmodtagerne under ordningens opbygning.

5. Til endelig afgørelse af eventuelle tvivsspørgsmål vedrørende fastsættelse af overskudsandele o.lign. oprettes et *overskudsdelingsnævn* med repræsentanter for lønmodtagerne, det offentlige, erhvervslivet samt den økonomiske og juridiske sagkundskab.

6. I folketingsåret 1991-92 træffes der beslutning om en eventuel udlodning af afkastet.

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Baggrunden for forslaget er først og fremmest et ønske blandt et bredt flertal af lønmodtagerne om større indflydelse og medbestemmelse over egen arbejdssituation og et selvstændigt ansvar i arbejds- og produktionslivet.

Beslutningsret og ejendomsret er tæt forbundne. Det er derfor helt afgørende for en reel medbestemmelse, at lønmodtagerne opnår medejendomsret til danske arbejdspladser gennem en obligatorisk og solidarisk overskudsdeling. Det er også rimeligt i lys af, at indtjeningen i danske virksomheder er et resultat af samvirket mellem kapital og arbejdskraft.

Det andet udgangspunkt er, at mindre uligheder i fordelingen af ejendomsretten til erhvervsformuerne i Danmark er det bedste grundlag for en stabil og dynamisk videreførelse af velfærdssamfundet. I dag ejer ca. 10 pct. af danske husstande 90 pct. af den samlede danske erhvervsformue. 84 pct. af danske lønmodtagere ejer ikke aktieposter i danske virksomheder.

Det tredje udgangspunkt er, at overskudsdelingsreformen vil løse det dilemma, der knytter sig til en aktiv indkomst- og omkostningspolitik i et erhvervsliv præget af privatejede virksomheder. Det gælder både spørgsmålet om fordelingspolitikken i forhold til den stigende overskudsudvikling og sikringen af en acceptabel balance mellem investeringsudvikling og overskudsudvikling.

På den ene side er der behov for en fastholdelse og forbedring af virksomhedernes konkurrenceevne og dermed bedre indtjening. På den anden side giver stigende overskud ikke garanti for tilsvarende større investeringer. Uden en obligatorisk overskudsdeling, med aktiv genplacering af lønmodtagerkapital i virksomhederne, vil den nødvendige konkurrenceevnepolitik give sig udslag i en stadig skævere fordeling af formuerne i samfundet.

Allerede i 1971 fremkom socialdemokratiets ØD-forslag, der som forslag til lov om lønmodtagernes medejendomsret blev fremsat den 31. januar 1973, jfr. Folketingstidende 1972-73, forhand-

lingerne sp. 3109, 3725, samt tillæg A sp. 4693 og tillæg B sp. 2789. Efter lovforslaget skulle op til 5 pct. af lønsummen konverteres som lønmodtagerkapital - $\frac{2}{3}$ i virksomhederne og $\frac{1}{3}$ i en af alle lønmodtagere ejet fond. Tanken var allerede da både demokratisering og opsparing. Desværre udløste forslaget en gold debat for eller imod en »central fond« og kunne ikke samle den fornødne tilslutning i folketinget. Derfor savnede den danske økonomi det værn under den økonomiske krise i slutningen af 70'erne, som en begyndende ØD-ordning ville have været.

Under indtryk af de forventede chokvirkninger af den anden bølge af olieprisstigninger i 1979 tilrettelagde den daværende socialdemokratiske regering en samlet politik (december 1979), der på samme tid tog sigte på en hurtig opretning af konkurrenceevnen (indkomstpolitik kombineret med tilpasning af kronens kurs), en mere retfærdig fordeling af byrderne (skattereform) og en demokratisering af ejendomsretten (overskudsdeling).

Desværre lykkedes det kun at skabe tilstrækkelig tilslutning til konkurrenceevnepolitikken. Den fik til gengæld stor betydning. Trods de vanskelige vilkår under det økonomiske tilbageslag i 1980-1982 skete der en forholdsmæssig forbedring af den danske konkurrenceevne med 15-20 pct. i forhold til de lande, vi samarbejder med. Virkningen var, at Danmark i enestående grad var rustet til at udnytte den konjunkturoppgang, der satte ind fra begyndelsen af 1983.

Forslaget om obligatorisk og solidarisk overskudsdeling fra december 1979 hvilede på en meget virksomhedsorienteret model. Filosofien var, at demokratiseringen af ejendomsretten bedst giver mening, når den, så vidt muligt, forvaltes af dem, der selv står i produktionen.

Nærværende forslag bygger på en videreudvikling af 1979-forslagets principper om den størst mulige indflydelse til lønmodtagerne lokalt. Forslaget om opbygning af virksomhedsfonde og amtsfonde er i god harmoni med et udbredt ønske om en styrkelse af nærdemokratiet.

Den samfundsøkonomiske baggrund er ændret siden 1979. Det, der dengang kun var en forventning, er i dag sket. Konkurrenceevnen og indtjeningen i dansk erhvervsliv er i dag kraftig forbed-

ret. Men samtidig er fordelingen blevet stadig mere skæv, og investeringerne er slet ikke fulgt med indtjeningen.

Nedenstående tal for industrien (med over 20 ansatte) viser klart den skæve udvikling.

År	Industriens overskud før skat		Industriens investeringer		Industriarbejdernes timelønsindeks	Industrifunktionærenes månedslønsindeks
	pct.	mia kr.	pct.	mia kr.	pct.	pct.
1980-81	+38	6,1	÷5	6,4	10	10
1981-82	+31	8,0	+4	6,6	10	11
1982-83	+51	12,1	+8	7,1	7	8
1983-84	+25	15,2	+36	9,7	5	7

I perioden 1980-1984 er industriens overskud steget med 240 pct., mens investeringerne er steget med 44 pct.

I samme periode er timelønsindekset for industriens arbejdere steget med 35 pct., og månedslønsindekset for industriens funktionærer er steget med 41 pct.

Det samlede resultat af den udvikling, der har fundet sted gennem de seneste 3 år, er blevet en betydelig skævere fordeling af indkomster og erhvervsformuer. I den private sektor er lønkvoten faldet betydeligt. Ejere af formueindkomster har gennem de seneste 3 år sat sig på over halvdelen af den samlede indkomstudvikling.

Derfor er behovet for en overskudsdelingsreform stærkt stigende.

Socialdemokratiets forslag om overskudsdeling sætter en proces i gang, hvorefter virksomhederne bliver bedre konsolideret, samtidig med at ejendomsretten og dermed beslutningsretten bliver mere ligeligt fordelt.

Efter forslaget sikres lønmodtagerne medejendomsret til erhvervslivets kapital gennem en obligatorisk overskudsdeling. Lønmodtagernes medejendomsret baseres på en andel af virksomhedernes regnskabsmæssige overskud. Overskudsdelingen omfatter alle virksomheder uanset ejerform, ejerkreds og størrelse.

For offentligt ansatte udreder staten til ordningen et bidrag, der pr. ansat svarer til den gennemsnitlige overskudsandel for ansatte i den private sektor.

På virksomheder med 10 ansatte og derover bindes pengene som lønmodtagerkapital i virksomhederne med samme indflydelse som den øvrige ejerkapital. Dette sker i form af oprettelse af en selvstændig virksomhedsfond forvaltet af de ansat-

te i fællesskab. Betingelserne herfor aftales direkte mellem de ansatte og virksomhedens ejer. I mindre virksomheder kan kapitalen, hvis enighed opnås, blive i virksomheden på særlige vilkår.

For at give lønmodtagerne indflydelse på erhvervsudviklingen lokalt og for at fremme et samarbejde i erhvervslivet med amter og kommuner oprettes en lønmodtagerfond i hvert amt.

Til denne indbetales overskudsandele fra de virksomheder, hvor der ikke opnås enighed om genplacering af midlerne, og en andel af statens bidrag, der svarer til befolkningstallet.

Amtsfondene skal helt overvejende anbringe kapitalen som ansvarlig risikovillig kapital i virksomhederne. Gennem den risikovillige lønmodtagerkapital kan sammen med den øvrige ansvarlige kapital produktudvikling, forskning og uddannelse i virksomhederne også tilgodeses.

Vigtigt er det, at amtsfondens placering af midler i en virksomhed vil betyde større medarbejderindflydelse, idet de ansatte på en virksomhed altid vil have bestemmelsesret vedrørende anvendelsen af amtsfondens kapital.

For at sikre en harmonisk udvikling af medbestemmelsen og medejendomsretten for lønmodtagerne og for at formidle fællesopgaver amtsfondene imellem - bl.a. vedrørende større investeringer, uddannelse af de lønmodtagere, som repræsenterer lønmodtagerkapitalen i virksomhedernes ledelse - oprettes et landsråd. Lønmodtagerne udgør et flertal i landsrådet og har således afgørende indflydelse på rådets beslutninger.

Midlerne, der er placeret i virksomhedsfonde og amtsfondene, forbliver som kapital i virksomhederne til styrkelse af medbestemmelsen og investeringerne. Alene afkastet vil kunne bruges til fællesformål for lønmodtagerne og eventuelt til kontant

udbetaling til den enkelte i form af lige andele til alle lønmodtagere i det enkelte amt.

Beslutning herom træffes i folketingsåret 1991-92.

Alt i alt er det samlede formål med forslaget om en overskudsdelingsreform på en gang at skabe grundlag for lønmodtagernes medbestemmelse over egen arbejdsituation og selvstændige ansvar i arbejds- og produktionslivet og samtidig fremme den nødvendige omstilling, udbygning og fornyelse af dansk produktion til de nye vækstområder og dermed sikre et fremtidigt stabilt grundlag for bedre beskæftigelse og større velfærd.

Bemærkninger til forslaget enkelte punkter

Ad 1

Den foreslåede igangsættelse fra 1. januar 1987 betyder, at der bliver god tid til forberedelse af ordningen i de enkelte virksomheder. Virksomhedsfondene vil først blive etableret i løbet af 1988, idet der indbetales på baggrund af overskudet i det foregående år.

Alle former for virksomhed skal være omfattet af pligten til at dele overskuddet med de ansatte.

Det drejer sig om aktieselskaber, anpartsselskaber, interessentselskaber, kommanditselskaber, fondsejede og selvejende virksomheder, andelsselskaber, kooperative virksomheder og enkeltmandsejede virksomheder.

For nogle af disse virksomhedstyper, bl.a. personligt ejede virksomheder og andelsselskaber, vil der være behov for ændring i lovgivningen eller etablering af et helt nyt lovgrundlag.

I offentligt ejede virksomheder, hvor stat, amt og kommuner har indskudt økonomiske midler, og som i øvrigt er organiseret som et selskab el.lign., f.eks. et koncessioneret selskab, er det naturligt, at lønmodtagerne også opnår medejendomsret på lige fod med private selskaber.

Særlige regler må overvejes for delingen og placeringen af overskud i koncerner og udenlandsk ejede virksomheder. Herunder må der tages højde for, at det i dag er muligt at lægge overskuddet dér, hvor ledelsen ønsker det, f.eks. i moderselskabet i København, i et datterselskab i provinsen eller i et skattely udenlands.

Det overskud, en multinational koncern skal dele, kan f.eks. være en andel af overskuddet i samtlige koncernens virksomheder svarende til den andel af koncernens omsætning, der ligger i Danmark.

Værditilvæksten i danske virksomheder må bl.a. ses som resultatet af et samvirke mellem private

virksomheder og det offentlige. De offentligt ansatte har således ligesom de privat ansatte deres væsentlige andel i et godt resultat i dansk erhvervsliv. Derfor bør den offentlige sektor, inklusive den offentlige forvaltning, være omfattet af overskudsdelingsreformen fra starten. Ligestillingen mellem de offentligt og privat ansatte sker ved, at staten for samtlige offentligt ansatte bidrager med samme beløb pr. ansat som den gennemsnitlige overskudsandel pr. ansat i den private sektor. Statens bidrag beregnes på grundlag af det umiddelbart forudgående regnskabsår for danske virksomheder.

Reel medbestemmelse på arbejdspladsen for ansatte i staten, amter og kommuner skal sikres gennem ændringer af eksisterende regelsæt om samarbejde og samarbejdsudvalg (SU). Regelsættene skal bl.a. gøres forpligtende, binde den administrative ledelse til på alle niveauer at føre bestemmelserne ud i praksis, sikre de ansattes medvirken i alle faser af den administrative beslutningsproces og tilvejebringe tilstrækkelige muligheder for information af de ansatte og uddannelse af SU-repræsentanterne.

Formålet med en obligatorisk overskudsdeling er dels at sikre et økonomisk grundlag for lønmodtagernes medbestemmelse, dels at medvirke til en forøgelse af investeringerne og fornyelse af produktionen. Det skal understreges, at overskudsdelingsordningen har et andet sigte end de bonusarrangementer o.lign., der indgås på mange virksomheder i disse år. Sådanne bonusaftaler er fortsat et anliggende mellem de lokale forhandlingsparter, og retten til at indgå aftaler herom berøres ikke af overskudsdelingsreformen.

Ad 2

I virksomhedsfonden optages lønmodtagernes overskudsandel som hovedregel i form af aktier i virksomheden eller for andre virksomhedsformer som kapital ligestillet med den eksisterende ejerkapital. Vilkårene herfor fremgår af aftalen mellem ejeren og de ansatte. Denne aftaleform gør det muligt at tilpasse fondsopbygningen til den enkelte virksomhed. Men samtidig vil det være både hensigtsmæssigt og nødvendigt med visse minimumsrammer for disse aftaler med hensyn til varighed og teknik. Principielt bør der være tale om flerårige aftaler, og målet må være en sådan sammensætning af lønmodtagernes kapitalandel, at den svarer til den øvrige ansvarlige ejerkapital.

Der må fastsættes regler for den juridiske opbygning af virksomhedsfondene og visse fælles

bestemmelser vedrørende bl.a. kursfastsættelse for lønmodtagernes ansvarlige kapital, beregninger af overskuddet m.v.

Det er helt afgørende for den industrielle og beskæftigelsesmæssige udvikling, at der sker fornyelse, omstilling og teknologisk udvikling i danske virksomheder. Høj specialisering og nyinvesteringer, produktfornyelse, forskning og udvikling inden for de nye vækstmråder må sikres gennem en aktiv investeringspolitik og udbygning af virksomhederne. Det er et formål for virksomhedsfondene at medvirke til denne positive udvikling sammen med den øvrige ansvarlige kapital og uden at svække lønmodtagernes andel af den samlede ansvarlige kapital. Herved sikres samtidig virksomhedsfondenes hovedformål: at styrke grundlaget for en demokratisering af virksomhedernes beslutningsproces og en stærkere inddragelse af medarbejderne i de for virksomheden afgørende beslutninger.

Under visse nærmere fastlagte betingelser kan virksomhedsfonden sammen med den øvrige ansvarlige kapital fremme en forstærket uddannelsesindsats i virksomhederne. Det gælder såvel den interne oplæring, de kortere supplerende uddannelser som efteruddannelse i tilknytning til fornyelsen og produkt- og produktionsudviklingen på virksomheden. Tilrettelæggelsen af denne uddannelsesindsats sker i nært samarbejde med tillidsrepræsentanterne på virksomheden. Det er vigtigt, at sådanne uddannelsesformer harmonerer med de lovbestemte arbejdsmarkedsuddannelser, de erhvervsfaglige uddannelser, voksenuddannelserne m.v. Der er tale om et supplement, som under ingen omstændigheder kan begrunde en nedskæring i arbejdsmarkeds- og erhvervsuddannelserne. Der er tværtimod behov for en forstærket, samlet indsats. Der må samtidig tages vidtgående hensyn til de ansattes behov for uddannelse og kreative arbejdsopgaver.

I de virksomheder, der beskæftiger mindre end 10 ansatte, er der ikke forudset oprettelse af virksomhedsfonde. Men omvendt bør ikke udelukkes, at der, hvis enighed kan opnås mellem ledelse og medarbejdere, kan fastsættes særlige vilkår for, at lønmodtagermidlerne kan blive stående i virksomheden. Placeringen heraf bør følge samme hovedformål som i de egentlige virksomhedsfonde, og placeringsformen bør sidestilles med ejerkapitalen.

Det er et vigtigt princip i ordningen, at det er de til enhver tid værende ansatte i virksomheden, der i fællesskab har ansvaret for virksomhedsfonden.

Ad 3

For at styrke nærdemokratiet og den lokale indsats for investeringer, produktion og beskæftigelse oprettes en fond i hvert amt.

Overskudsandele, som på grund af uenighed om placeringen ikke kan blive stående i større virksomheder, indbetales til amtsfonden. Tilsvarende gælder virksomheder med under 10 ansatte.

I forbindelse med indbetalingen er det vigtigt at sikre den mest hensigtsmæssige geografiske fordeling. Det gælder især i tilknytning til danske og udenlandske koncerner, som eksempelvis har hovedsæde i hovedstadsområdet og produktionsvirksomhed eller datterselskaber fordelt flere steder i landet. Her bør sikres, at overskudsandelen i videst mulig udstrækning knyttes til den geografiske beliggenhed af arbejdspladsen eller datterselskabet. Landsrådet, jfr. punkt 4, bør medvirke til at sikre en sådan rimelig geografisk fordeling. I tilfælde af uenighed træffer overskudsdelingsnævnet afgørelse om overskudsandelens placering inden for koncerner o.lign.

Med hensyn til statens bidrag for de offentligt ansatte foretages der fordeling af det samlede bidrag i de enkelte amter. »Fordelingsnøglen« bør tage udgangspunkt i befolkningstallet i amterne for at sikre den mest hensigtsmæssige og afbalancerede udvikling med hensyn til investeringer, beskæftigelse og produktion.

Ud over de i punkt 3 nævnte bidragskilder til amtsfonden bør det overvejes at indføre pligt til indbetaling af en del af overskuddet fra virksomheder, der i forhold til de ansattes antal har særlig stor indtjening. I takt med den stigende automatisering i industrien og med rimelig hensyntagen til eksempelvis de særlige forhold ved olie- og naturgasudvinding o.lign. vil en sådan supplerende indbetaling være hensigtsmæssig.

Amtsfondenes midler anbringes i videst muligt omfang som ansvarlig kapital i erhvervslivet. Gennem ansvarlig lønmodtagerkapital styrkes de ansattes indflydelse.

Gennem investering af lønmodtagermidlerne vil erhvervsudviklingen og beskæftigelsen blive fremmet.

Gennem anbringelse af lønmodtagermidler som ansvarlig kapital skal produktudvikling og forskning kunne fremmes i virksomhederne.

Amtsfondene kan gennem anbringelse af ansvarlig kapital fremme uddannelsesprogrammer for de ansatte i tilknytning til f.eks. produktionsfornyelse i virksomhederne. Også disse initiativer må være i harmoni med formål og principper i den

lovbestemte uddannelsesindsats og tilrettelægges i samarbejde med tillidsrepræsentanter og samarbejdsudvalg.

For at fremme hele områdets erhvervs- og beskæftigelsesudvikling mest muligt kan amtsfonde tage initiativ til et samarbejde med forskellige erhvervsfremmende institutioner i det enkelte amt, herunder de teknologiske informationscentre, Teknologisk Institut og lokale erhvervsråd m.v.

Amtsfondens midler skal også gennem anbringelse som ansvarlig kapital kunne medvirke til etablering af nye virksomheder og på tilsvarende måde gå ind, hvor lønmodtagerne i fællesskab ønsker at overtage deres virksomhed.

Den medbestemmelse, der følger i kraft af amtsfondenes medejendomsret til en virksomhed, skal udøves af lønmodtagerne på virksomheden i fællesskab.

For moderselskaber i koncerner skal den indflydelse, der følger af lønmodtagerkapitalen, hvad enten den er anbragt i en virksomhedsfond eller en amtsfond, udøves af repræsentanter valgt af og blandt samtlige ansatte i koncernens virksomheder.

Ad 4

Landsrådet skal medvirke til at fremme og sikre harmonien og udviklingen af lønmodtagernes medejendomsret over hele landet.

Det er en væsentlig opgave for landsrådet at forestå kursus- og uddannelsesvirksomheden for lønmodtagerrepræsentanterne, således at de på bedst mulig måde kan repræsentere lønmodtagerkapitalen i virksomhedernes bestyrelser m.v. Der skal ligeledes stilles juridisk, økonomisk og regnskabsmæssig ekspertise til rådighed for lønmodtagerrepræsentanterne.

Amtsfondene yder et administrationsbidrag til landsrådet med henblik på løsning af bl.a. disse opgaver.

Landsrådet har endvidere til opgave at følge og vurdere investerings- og erhvervsudviklingen i de enkelte dele af landet for at bidrage til en afbalanceret udvikling.

Landsrådet formidler samarbejdet mellem virksomhedsfonde og amtsfonde i forbindelse med større investeringsopgaver. Herunder kan landsrådet selv tage initiativ til sådanne investeringsprojekter i samarbejde med amtsfonde m.fl. Det gælder investeringsopgaver, der berører flere amter, eller som omfatter en hel branche.

Ad 5

I den kommende lov om medejendomsret og medbestemmelse fastlægges de generelle retningslinjer og principper for opgørelse af det regnskabsmæssige overskud, der skal deles.

Til afgørelse af særlige tvivlsspørgsmål oprettes et overskudsdelingsnævn.

Halvdelen af nævnets medlemmer er repræsentanter for lønmodtagerorganisationerne, og de øvrige medlemmer repræsenterer det offentlige og arbejdsgiverorganisationerne. I tilfælde, hvor nævnet ikke når til enighed, træffes afgørelse af en eller flere opmænd med særlig økonomisk og juridisk sagkundskab.

Herved opnås, at fortolkningsproblemer og konflikter løses ved direkte medvirken af parterne på arbejdsmarkedet, uden at den offentlige forvaltning belastes.

I tilknytning til nævnets arbejde vil udvikle sig en praksis, som vil gøre det muligt at træffe hurtige afgørelser i opståede tvivlsspørgsmål.

Ad 6

I den kommende 5 års periode overvejes nærmere anvendelsen af afkastet af den investerede kapital i såvel virksomhedsfonde som amtsfonde. Lønmodtagerkapitalen i virksomhederne bliver under alle omstændigheder stående til fremme af lønmodtagernes medbestemmelse, beskæftigelsen og investeringerne. Med hensyn til afkastet må hovedsigtet selvsagt være, at afkastet anvendes til gavn for lønmodtagerne som helhed.

Udgangspunktet for en beslutning om udlodning af afkastet fra 1993 må være, at virksomhedsfondenes og amtsfondenes afkast anvendes til kollektive formål til gavn for lønmodtagerne. Det kan eksempelvis være velfærdsgoder på arbejdspladsen, sociale formål, feriefaciliteter o.lign. Afkastet kan også anbringes som ansvarlig kapital til yderligere styrkelse af medarbejdernes indflydelse og fremme af investeringer i virksomheden.

En beslutning om udlodning af den resterende del af afkastet direkte til lønmodtagerne bør sikre, at alle i amtet modtager lige store andele.

Den 5-årige indkørsperiode vil både sikre en effektiv opbygning af lønmodtagernes medejendomsret og skabe mulighed for grundige overvejelser om, hvorledes formålet med reformen kan fremmes yderligere i tilknytning til placeringen og udlodningen af afkastet.